

РЕШЕНИЕ

№ 19208

гр. София, 04.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
публично заседание на 21.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1360** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 176 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по молба на Кооперация "К. 2017" за постановяване на допълнително решение, с което да се допълни Решение № 4695/11.02.2025г., постановено по делото. В молбата се твърди, че решаващият съд на основание чл. 173, ал. 2 от АПК е следвало да се произнесе по искането на кооперацията за отмяна на мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по жалбата срещу действията за промяна на титуляра на партидата за електрозахранването на всички сгради в поземлен имот с идентификатор 04426.100.201, извършени от ЕРП Север АД. Искането депозирано в уточнение към жалбата им с вх. № Е-12-00-411/04.10.2023г, което е заведено под № 12-00-411/12.12.2023г.

Препис от молбата, съобразно изискването на чл. 176, ал. 2 от ГПК, е изпратена и редовно връчена на др. страни - КЕВР, ЕРП Север АД и А. Г..

Отговор е постъпил единствено от КЕВР. Те изразяват становище, че молбата следва да се остави без уважение. Излагат се аргументи, че за да се формира мълчалив отказ органът следва да има задължение да се произнесе по искането на страната, което не било налице. КЕВР в случая се произнасял като орган, който решава правен спор и то само в рамките на правомощията, които му давал закона. Не можел да се намесва при формиране волята на страните и да се намесва в свободата на договаряне.

Административен съд София-град, като се запозна с доводите на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С решението си по делото АССГ е отменил по жалба на Кооперация „К. 2017“, ЕИК[ЕИК], Решение № Ж– 1117/22.12.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ и е

върнал преписката за ново произнасяне на КЕВР, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивната част на решението.

В мотивната част на решението, съдът е констатирал, че са основателни възраженията на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения, липса на мотиви и необсъждане на съществените факти и доводи от КЕВР, което по същество е довело до постановяване на един необоснован акт. Изложил е аргументи в следни смисъл: Не са събрани доказателства и не са обсъдени в решението фактите, изложени в жалбата, че имотът в който се извършват дейностите по присъединяване на обектите, представлява поземлен имот, който е съсобствен между множество лица, между които и кооперацията. Изобщо не са събрани доказателства и не е обсъдена собствеността на имота. Не е обсъдена правната уредба, приложима в случаи, когато за електрифициране на обект, находящ се в съсобствен имот, не е налице съгласие от съсобственик за преминаване на съоръженията, не е обсъден вида на обекта – масивна сграда или преместваем обект, съответно законовите изисквания на които следва да отговарят действията по присъединяването му в съсобствения имот, не са описани и фактите за твърдяните действия по извършване на СМР в нарушение на изискванията на ЗУТ. Единствените изложени доводи, че прекарването на съоръжения в поземления имот не се извършват от ЕРП Север АД, доколкото свързването на това изградено незаконно, според жалбата, съоръжение към електроразпределителната мрежа следва да се осъществи от електроразпределителното дружество, а то дължи преценка и съблюдаване на законността на присъединяването на обект към нея. Съгласно чл. 122, ал. 3 от ЗЕ, операторът на електропреносната мрежа и операторите на електроразпределителни мрежи имат право дори да преустановят присъединяването на лица, които са се присъединили към съответната мрежа, без да имат право на това. Това правомощие означава, че операторът на електропреносната мрежа дължи преценка и при присъединяване на клиент на изисквания за законно за извършване на тези действия. КЕВР е длъжна да обсъди в решението си законността на свързването на обекта към мрежата, доколкото се твърди, че това става в нарушение на закона. Следователно, при спор между съсобственик на земята, в която се твърди че се изгражда незаконна инсталация и електроразпределително дружество, което провежда процедура по присъединяване на този обект, КЕВР в изпълнение на правомощията си по 22, ал. 1 от ЗЕ да се произнася по жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, е длъжна да обсъди законно ли се присъединява обектът. При обсъждането не следва да се взема предвид само наличието на договорни отношение между разпределителното дружество и страната по договора за присъединяване, но и законовите изисквания за присъединяване на обекта, разположен в съсобствен имот и несъгласието на част от съсобствениците с извършваните действия по присъединяване. Съдът е приел, че обжалваното решение се явява незаконосъобразно, постановено при съществени процесуални нарушения – липса на мотиви по отношение на законността на свързването на обекта, съответно следва да бъде отменено, а преписката да се върне на КЕВР за ново разглеждане по същество на жалбата.

При тези факти съдът намира следното.

Искането за допълване на решението е допустимо за разглеждане, като постъпило в срока по чл. 176, ал. 1 от АПК, от страна по делото, при наличие на постановено решене по същество на спора.

Разгледано по същество е неоснователно. Допълване на решение се прави с допълнително решение, ако съдът не се е произнесъл по цялото оспорване /чл. 176, ал. 1 от АПК/. Съгласно чл. 173, ал. 2, вр. с ал. 1 АПК, след като отмени акта и когато въпросът е предоставен на преценката на административния орган, съдът изпраща преписката на съответния орган със задължителни

указания по тълкуването и прилагането на закона. Това е последица от отмяната на оспорения акт в случаите в които въпросът - предмет на отменения акт е от компетентността на органа, която компетентност не може да бъде иззета от съда.

В случая не е налице нито мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по жалбата на кооперацията, нито непълно произнасяне на АССГ по предмета на жалбата.

Съгласно правилото на чл. 58, ал. 1 от АПК неп произнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът. Мълчаливият отказ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. Мълчалив отказ е налице само тогава, когато искането до административния орган се отнася до издаване на индивидуален административен акт или отказ на административния орган да извърши или да се въздържа да извърши определено действие, т.е. когато органът има задължение да се произнесе по направеното искане, както и задължение да уведоми жалбоподателя за взетото решение. Мълчаливият отказ не представлява акт по същността си, а по силата на фикция, респ. съдържанието му – отказ или съгласие - е такова по силата на презумпция.

В конкретния случай, с жалба вх. № Е-12-00-411/04.10.2023г. КЕВР е сезиран от Кооперация К. 2017 с искане за извършване на проверка на действията на ЕРП Север по изграждане на присъединителни съоръжения за трето лице и по свързването на обекта му с електрическата мрежа в техен имот. Изложени са твърдения, че действията противоречат на лиценза на дружеството и е направено искане, ако се установи това обстоятелство да се дадат задължителни указания от КЕВР по прилагане на закона.

С уточнителна молба № 12-00-411/12.12.2023г. те излагат допълнителни съображения, че е налице влязло в сила решение Ж-675/30.09.2021г. на КЕВР, че са уведомени от ЕРП Север АД, че присъединителната процедура ще продължи и че са разбрали, че едностранно партидата за електрозахранване на имота е променена, като е издадена на името на А. Г. и на кооперацията. Поддържа се искането КЕВР да се произнесе по съответствието на действията на ЕРП Север АД с лицензията му и да се дадат задължителни указания.

И двете молби съдържат едно и също искане към КЕВР - да се произнесе по съответствието на действията на разпределителното дружество с лицензията им и да им даде указания.

По тези молби КЕВР се е произнесъл с решението, предмет на жалбата пред съда.

Съдът намира, че в случая не е налице мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по уточнителната молба № 12-00-411/12.12.2023г. на кооперацията. Видно е, че втората молба от 12.10.2023г. не е самостоятелна молба на кооперацията, с която да се изисква самостоятелно произнасяне по въпрос, различен от поставения в първата молба, а представлява уточнение към жалбата им, която е заведена ЕРП Север на 25.09.2023г., а в КЕВР - на 04.10.2023г. И по двете молби има еднотипно искане - да се прецени съответствието на действията на дружеството с лицензията му и да се дадат задължителни указания от регулаторния орган. Във втората молба са допълнени мотивите, с които кооперацията аргументира становището си за незаконосъобразност на действията на електроразпределителното дружество, но не променено искането към регулатора.

Съответно, с решението си КЕВР се е произнесъл по цялото искане, а не е формирал мълчалив отказ. Действително, в мотивите на решението не са обсъдени аргументите, посочени в уточнителната молба от 12.12.2023г., но причината за това е пълната необоснованост на акта. В решението не са обсъдени не само въображения, изложени в уточнителната молба, но и голяма част от доводите в първата. Именно заради това съдът е приел, че актът е процесуално незаконосъобразен. Той е необоснован - не е изяснена фактическата обстановка, не са обсъдени доводите на жалбоподателя, не са изложени мотиви нито по фактите, нито по правото.

Съответно, съдът е отменил решението и е върнал преписката на органа с указания да се обсъдят доводите на страната за незаконосъобразно присъединяване на обекта, което включва всички доводи е първоначалната молба и в уточнението. Т.е., съдът се е произнесъл по цялото искане, като е констатирал, че актът е процесуално незаконосъобразен и го е отменил и върнал преписката за да се разгледат в цялост доводите на страните.

По изложените съображения, съдът намира искането за допълване на решението за неоснователно и като такова следва да го остави без уважение. Воден от горното, Административен съд – София-град, Трето отделение, 78-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата с правно основание чл. 176 от АПК на Комисия за енергийно и водно регулиране за допълване на Решение № 4695/11.02.2025г. постановено по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: